

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

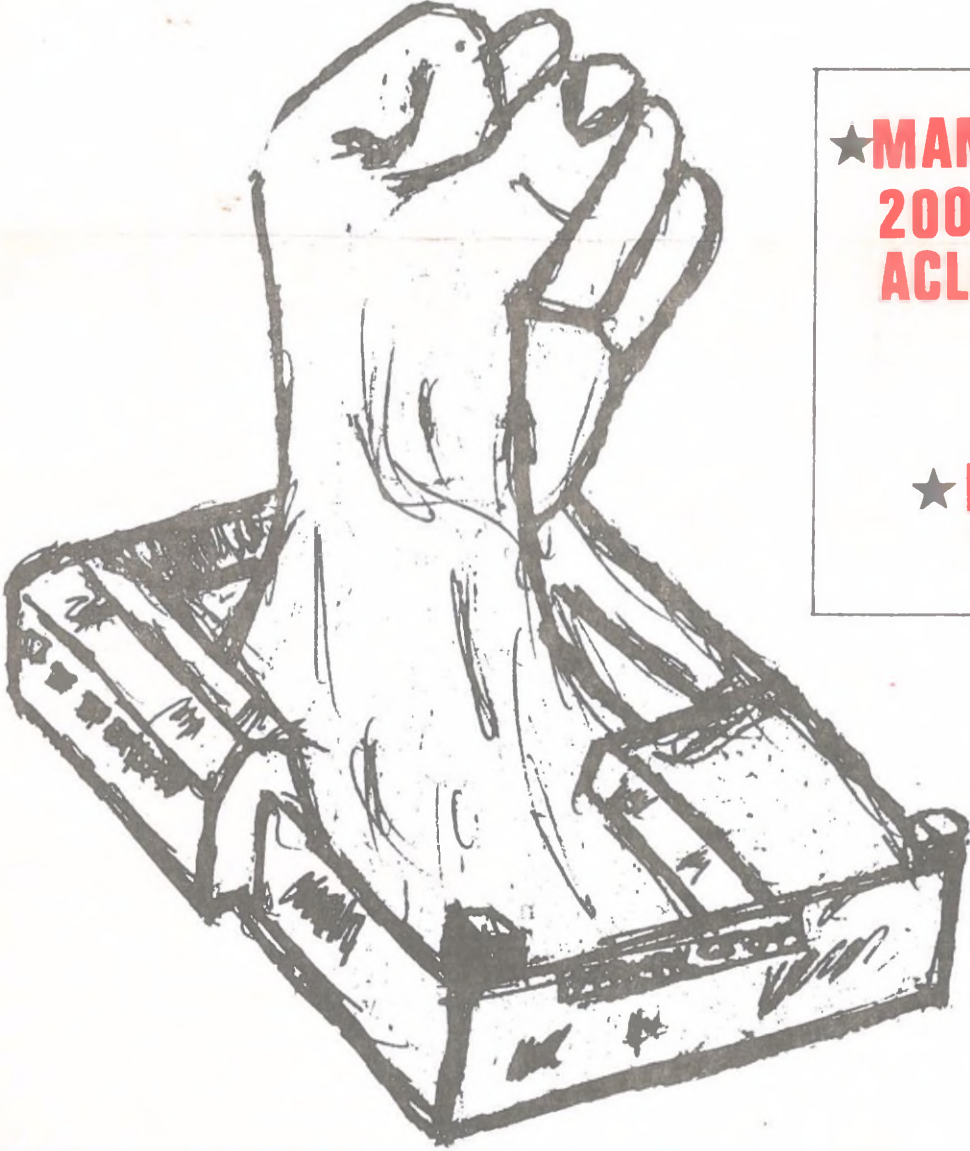
SAYI

35

15 TL.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST (TKP-ML) YAYIN ORGANI

FAŞİST ZİNDANLAR ÖZGÜRLÜK ÇİĞLİKLERİ İLE SARSILIYOR!..

★ MAMAK ASKERİ CEZAEVİNDE
200 DEVRİMCİNİN BAŞLATTIĞI
ACLIK GREVİ SÜRÜYOR...

★ KADIN MAHKÛMLAR DİRENİŞ
YAPTI...

ADALETSİZ ADALET (!) 40 TARAFTARIMIZI
İDAM ETMEK İSTİYOR.

FAŞİST ZİNDANLAR ÖZGÜRLÜK MAHKÛMLARININ ÇİĞLİKLARIYLA SARSILIYOR

Halkımızın özgürlük ve bağımsızlık isteğini boğmak hiçbir zalim iktidarın harcı değildir. O büyük birşey için döğüşmektedir. Elbette büyük şeyler büyük fedakârlıklar gerektirir. Halkımız, hayranlık verici fedakârlığa bakın. Faşist Patron Ağa Devletinin zindanları yetmiyor artık, yeni zindanlar yapılıyor. Okullar askeri kışlalar zindanlardır şimdi. Halkımızın isyanlarına karşı mezar görevi gören bu eski ortaçağ zindanları özgürlük mahkûmlarını istif etmek için koğuslar birkaç ranzadır şimdi. Ama bu zindanlar son yıllarını yasıyor. 200 bin kişinin sıcak, canlı özgürlük atesi demir kapıları eritiyor. 200 bin devrimcinin haykırışlarıyla bir zelzele geçiriyor şimdi. Ve halkımızın fedakâr evlatlarının disiyile, tırnağıyla, özgürlük tüküleriyle yeryüzünden silinmek üzere sarsılıp aşınıyor. Bu zindanlar ülkemizin gelmiş geçmiş bu en kahraman ve en şanlı haykırışlarına zor dayanır.

Davutpaşa, Sultanahmet, Selimiye, Niğde ve birçok zindandaki direnişler ülkenin her yanına dalga dalga yayılıyor. Metris'teki faşist zulme ve saç kestirmeye karşı devam eden direnişten sonra şimdi sıra Mamak Askeri Cezaevinde.

Kurulduğundan bu yana faşist Türk devletinin zindanları, halkımızın emperyalist boyunduruğa ve talana karşı, feodal faşist zulme karşı yiğit sesini boğmaya çalışan birer "mezar" görevi görmüşlerdir. Devletin ortaçağ zihniyeti ve Alman faşist taktikçiliği ile işletilen zindanlarda bugüne kadar nice halk kahramanlarının meşhurlarından biridir. 12 Mart Açık faşizmi döneminde Mamak devrimcilerinin büyük çoğunluğunu "ziyaret" ettiği bir işkence ve ölüm eviydi. Mamak'ın hücreleri dehlizleri bu dönemde nice zulüm ve hakarete tanık olmuştur. Mamak Askeri Cezaevi bugün de bu görevini adına lâayık bir şekilde yerine getirmek için kollarını sıvamış durumdadır. Mamak'ta 3000'in üzerinde kadın ve erkek emekçi, devrimci, komünist faşist devletin kendi sahasında onunla dişe diş bir mücadele içinde 12 Eylül darbesinden bu yana geçen sürede işkencede şehitler verildi, birçok kişinin kolu, bacağı ya da kaburgaları kırılarak sakat kaldı. Ve Mamak'ın hücreleri, Erdal EREN, Necdet ADALI gibi değerli halk evlatlarının yağlı ipi bekleyişlerine sahne oldu.

Mamak'ta cuntacı köpeklerin zulmünün temelini devrimcileri ruhen çökertmek ve boyun eğdirmek için uyguladıkları psikolojik ve ideolojik baskı oluşturmaktadır. Zorunlu "istiklal marşı" "Eskişehir marşı" vb. söyletme, askeri talim zorunlu "milliyetçilik", "Atatürkçülük" dersleri, devrimciler üzerindeki ideolojik saldırıların temel konularını oluşturuyor. Küfür, devrimci düşünce ve önderlerle alay, kişilerin onuruyla adice oynama vb. psikolojik baskı metodları da azgınca uygulanıyor. Bir devrimci için en acı şey, düşmanına boyun eğmek, onun tarafından bir köpek muamelesi görmektir. Bu her türlü fiziki işkenceden daha acı, en zor, ölümden de daha yıkıcıdır. Halk düşmanları bunu çok iyi bildiklerinden saldırılarını bu noktada yoğunlaştırmaktadırlar. Cunta uşak basın aracılığı ile bu ideolojik ve psikolojik zulmünü göğsünü gere gere reklâm etti. Milliyet-Hürriyet-Tercüman vb. gazeteler de, TV. ve radyoda da "cezaevlerinde" "teröristlerin" nasıl idam edildiğinin, nasıl "uysal" ve "itaatkâr" halinde getirildiğinin resim ve film ve röportajla propagandası yapıldı. Ve bu karşı-devrimci reklâm kampanyasında Mamak merkezi bir yer teşkil etmiştir. Mamak hakkında hakim sınıfların bu propagandası aslında kendi ağızlarıyla bu aşağılık saldırılarının itirafından başka birşey değildir. Ama bundan da öte onlar bu reklâm kampanyasını yaparak, halkımızı aldatma ve gerçekleri gizlemek zorunda kaldıklarını da ortaya koymaktadırlar. Bu reklâmlarıyla faşist cunta, gerçeği vargüçüyle geniş halk kesimlerinden saklamaya ve onun moralini yıkmaya, devrimci evlatlarından soğutmaya çalışıyordu. Çünkü gerçek cuntanın reklâmını yaptığı köpekce teslimiyetin, serefsiz itaatın tam da tersidir. Mamak'ta komünistler ve tutarlı devrimciler teslim olmamış, kararlılıkla ve cuntanın adamlarını şaşkına çeviren bir fedakârlıkla ideolojik baskıya ve onu destekleyen maddi işkenceye karşı koymuslardır. Ve bugün Mamak'ın özgürlük mahkûmları bu bükülmez-ezilmez cekirdeğin etrafında toplanmış vaziyette zindanlarda cuntaya kök söktürmektedirler.

Cunta'nın 4-5 ay önceki reklâm kampanyasında "delil" olarak resimlediği ve filmlediği "terörist"ler, aslında büyük ölçüde MHP'li sivil faşist katillerden, sahte devrimci TKP, TIKP vb. karşı-devrimci örgütlerin sütünü bozuk unsurlarından ve bir miktar da, muazzam ve çok yönlü baskı karşısında direnemiyen küçük-burjuva devrimcilerinden oluşmaktaydı ve cuntanın iddia ettiği gibi "büyük çoğunluğu" da teşkil etmiyordu. Gerçek olan şuydu ki, komünistler ve tutarlı devrimciler inatla direniyorlardı. "istiklal marşı" söylemiyor, kalk talimlerine uymuyor, komutanım demeyi reddediyor, idam sehbasına gözünü kırpmadan gidiyor ve devrimin çıkarlarını savunan bu tutumlarını, günlük olay haline gelen dayığa, tecrit hücrelerinde beton üzerinde yatırılmaya, ölüm tehditlerine, aç bırakılmaya, sahte vaatlerle satın alma taktiklerine gülüp-geçerek sürdürüyorlardı.

Son aldığımız haberlere göre bu devrimci direniş bugün "ölüm orucu" seviyesine varmış durumdadır. Mamak'ın A ve B blokları (erkek özgürlük mahkûmlarına aittir) faşist zindancıların ve cellatların terörlerini en azgınca estirdikleri bloklar olmuştur. Çünkü eğilmez baş, çelik yürek misali direnenler esas olarak bu bloklarda yoğunlaşmıştır. Uzunca bir süredir A ve B blokunun özgürlük mahkûmları Açlık Grevindedirler. Ve onlar bu görevi "Ölüm Orucu" olarak sürdüreceklerini Mamak zindanlarına duyurmuşlardır. Bu Ölüm Orucunun amacı, Mamak'taki insanlık dışı muameleyi geriletmek, faşizmi kendi alanında acı bir yenilgiye uğratmaktır.

Faşizmin eli masumların kanına bulanmış cellatları bu büyük saldırı karşısında şaşkına döndüler. Nasıl şaşkına dönmesinler? Bildikleri her türlü işkenceyle aylardır hayatı zehir ettikleri insanlar boyun eğeceklerine, birde bu kez ölümü fethetme cüretini gösteriyorlardı. Faşist zebaniler iyice korkuya kapıldılar. Ve açlık grevcilerini kısa zamanda öldürerek bu işin içinden sıyrılmayı pılanladılar. Bunun için açlık grevine gidenleri bir bölümde topladılar ve bunların suyunu kestiler. Açlık Grevine yeni gidenleri koğuylarından alıp bu bölüme atmakta ve arkalarından zindanın kapısını kilitlerken "açlık grevi ha! ölmek istiyorsun madem buraya gir öl de biz de kurtulalım" diye bağır-maktadırlar. Onlar böylece Açlık Grevine gidenleri özgürlük mahkûmlarını öldürmeyi pılanladıklarını yüksek sesle ilân etmekte ve aynı zamanda da direnişçileri ölümlü tehdit ederek onların moralini bozmaya çalışmaktadırlar.

Ama bu tehdit boşunadır. Çünkü direnişin safları gün geçtikçe genişliyor. Bu hakim sınıf uşaklarının ummadıkları bir şeydi. Ve birkaç devrimcinin ölümünü hızlandırarak bu direnişi ezme şeklindeki pılanlarını alt üst etti.

En son olarak, Açlık Grevine Mamak'a yeni getirilen 80 kadın özgürlük mahkumu da katıldı. Bu yiğit bacıların da kitle halinde direnişe omuz vermeleri, daha ilk günden itibaren Mamak zindancılarının eteklerini tutuşturdu. Elçiler gönderdiler, tehdit ettiler, ama kâr etmedi, halkımızın bu değerli evlatları zindancıların suratlarına tükürdüler ve Açlık Grevinin yolundan dönmeler.

Onlar bu kararlı ve fedakâr tutumlarıyla halkımızın kurtuluşuna nasıl yürekte bağlı olduklarını ortaya koyuyor ve bunu birkez daha isbatlıyorlar: "EMEĞİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ, DEVRİM OLMADAN EMEĞİ KADINLAR KURTULAMAZ!" Mamak zindanlarını titreten bu büyük direniş mutlaka zafere ulaşacaktır. O ne büyük fedakârlık, o ne sarsılmaz bir kararlılık ve şanlı bir mücadele ruhudur ki, Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık uğruna cellatlara ve ölüme cellatların elindeyken meydan okumaktadır. Böyle bir mücadelecî ruh öldürülemez, yenilemez ve teslim alınamaz, birkaç devrimci yürünen bu yolda şehit mertebesine ulaşsa bile.

Biz Mamak'taki bu Açlık Grevcilerinin bu şanlı mücadelesine kızıl selâmlar diyoruz! Yoldaşlar, devrimci kardeşler, devrimci sınıf mücadelesinin bu en çetin alanında başarıya ulaşacağınıza yürekte inanıyoruz. İnanıyoruz ki, gökleri fethetme azminiz karşısında faşizmin acizleştiğini gören bilinciniz yıkılmaz kararlılığınız ve devrimci birliğinizi sayesinde faşizm ve onun zebanileri dize gelecektir. Bu direniş diğer zindanlar-

daki özgürlük mahkûmlarına güç verecek tarihi yaratan halkın mücadele günlüğüne altın harflerle işlenecektir.

Türkiye'nin tüm emekçileri, işçiler....

Mamak Özgürlük Mahkûmlarının bu kahraman direnişini var gücümüzle destekliyorum. Bizim kitlesel desteğimiz kardeşlerimizin en az kayıplı zafere ulaşmasına yegane güvencedir. Elimizdeki bildiğimiz her imkânla bu direnişi duyuralım ve faşist zindancıları teşhir edelim.

"Özgürlük Mahkûmlarına yardım kampanyası"na var gücümüzle katılalım.

Mahkûmların aileleriyle birleşelim ve topluca evlât-

larımızın, kardeşlerimizin, karımızın, kocamızın, bacımızın durumları hakkında sürekli soruşturalım.

Cellatların onları hızlı ölüme mahkûm etmelerini engelliyelim.

Düzenli ve serbest görüşme talep edelim.

- YAŞASIN ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARININ MAMAK DİRENİŞİ !
- İŞKENCE, ÖLÜM BİZLERİ HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZDEN DÖNDÜREMEZ !
- ÖZGÜRLÜK ZİNCİRE VURULMAZ !

KADIN ÖZGÜRLÜK MAHKUMLARININ MÜCADELE GÜNLÜĞÜNDEN

Ankara Mamak Cezaevinde tutuklu bulunan devrimci ve yurtsever kadınların 1981'in başlarında yeri değiştirildi. Çünkü Mamak Cezaevinde tutuklanan emekçileri koyacak yer bulamıyorlardı. Bu nedenle bizleri zindana dönüştürülen Beşevlerdeki Gazi Eğitim Enstitüsüne taşıdılar. Burada geçirdiğimiz aylar emekçi, yurtsever devrimci ve yurtsever kadınlara cuntanın nasıl "özel" bir şekilde eğildiğinin belgesidir. Bu aylar faşizmin iğrenç saldırılarına ve bizim bunlara karşı koyuşumuz-a geçti. Burada anlatacağımız şeyler sadece birkaç örneklerdir. Ve bu anlattıklarımızın gün ışığına çıkmasından Türk hakim sınıflarının faşist devleti ölesiyeye korkmaktadır.

Gazi Eğitim Enstitüsünden dönüştürülen bu zindanın sağlık ve beslenme açısından koşullarının insanlık dışı olduğundan ve biz mücadele ettikçe daha da kötüleştiğinden bahsetmek bile gereksizdir. Çünkü biliyoruz ki cuntanın bütün tutuk evlerinde, cezaevlerinde yaşam koşulları feçidir, yemekler yetersiz ve kötüdür, buna karşılık mahkûm ailelerinin yiyecek yardımı engellenir, para yardımlarına ise el konur. Nem, havasızlık her türlü hastalığı üretir ve yayar, ama tedavi diye bir-iki hapi tutuklunun eline tutuşturılmaktan başka birşey yapmazlar. Bu nedenle birçok tutuklu, işkence ve kötü beslenme ile zayıflayan bünyeleriyle verem, ülser, sinüzit gibi ağır hastalıklara yakalanmaktadırlar. Pislik kol gezer, tıkanan helaları bile (bizim yaptığımız gibi) mahkûmlar temizlemek zorunda kalırlar. Mahkûmlar dış dünyadan koparılır ve özgür haberleşme imkânı ortadan kaldırılır. Cezaevinde Atatürk kitaplarından başka bir yayın sokmak imkânsızdır.

Gazi Eğitim'de de cuntanın "milliyetçi eğitim" politikası var gücüyle uygulandı. "İstiklal marşı, bayrak törenleri, Atatürk", "Kemalizm" dersleri bu uygulamaların parçalarını oluşturdu. Cezaevi komutanı Atasser Kızılaslan'ın kumandasındaki sabah-akşam askeri tekmil, yat-kalk-sürün talimleri cezaevindeki faşist baskının resmi ve açık olan yönünü oluşturuyordu.

Faşist zulmün birde açıklanmayan gayri-resmi yönü vardır ki bunu biz kadın Özgürlük Mahkûmları etimiz, kemiğimiz ve kanımızla bol bol tattık. Cuntanın emirleriyle yönetilen ideolojik baskı ve askeri faşist disiplini karşı aktif ya da pasif olarak direnenler, dayak, tecrit, görüşme yasağı, emniyete (işkenceye) çekilme ve ölüme tehdit yoluyla sindirilmeye çalışıldı.

Tutuklandığında hamile olan bir devrimci bacı, ne doktora çıkartıldı, ne de ailesinin yardımına izin verildi. Hamile olarak işkence gören bu bacımız doğum zorluğu çekiyordu ve ölüme yüz yüzeydi. Kadın mahkûmlar bunu sürekli protesto ettiler. Cezaevi komutanına başvurdular, aileleri vasıtasıyla duyurdular, fayda etmedi. Bacıya son derece gayri-sıhhi koşullarda ve ölüme oynayarak kadın mahkûmlar doğum yaptırdı. Faşist zindancılar bu kez korkuya kapıldılar ve bir günlük bebeği "ölür de başımızda kalır" korkusuyla anasından ayırarak dışarıya bacının ailesine verdiler. Bu "ceninin yaşama hakkından" sahtekârca bahsederken faşizmin bebelerine ana karnında işkence yaparak nasıl insanlık yoksunu olduğunu ortaya koymaktadır. Bu "analık kutsaldır" diye nutuklar atan Kemalist faşistlerin nasıl analık kurumunun gerçek ve can alıcı düşmanı olduğunu ortaya koymaktadır. Bu olay hamile ana durumunda olan kadın mahkûmlara cuntanın "özel ihtimamının" sadece bir belgesidir.

Böyle bir insanlık dışı suça karşı isyan edilmez de ne yapılır? Nitekim devrimci kadın mahkûmlar isyayı hislerini, "istiklal marşı"nı söylememek, komutlara uymamak şeklinde dile getirdiklerinde tamamen haklıdırlar.

Faşist zindancıların karşılığı ise, dayak, en aşagılık küfür, hakaret ve üç hafta görüş yasağı oldu.

Faşist generaller çetesinin başı ve emperyalistlerin baş uşağı Kenan EVREN 90 günlük "gözaltı"nın "uzun" olduğunu itiraf ediyor ama tutukluların çok olduğundan buna mecbur oldukları yalanını söylüyor. Pe ki cezaevlerindeki devrimci ve yurtsever tutukluları sürekli bir şekilde tartaklanmalarına ve joplanmalarına nediyecektir? Bunu da bir yana bırakalım, ceza evine konduktan sonra tutukluların tekrar emniyete işkenceye götürülmesini nasıl açıklayacaktır. Beşevler'den kadın tutukluların birçok kez işkenceye geri götürülmüşlerdir. Bunun en son örneği SEVDA KARABAB bacının emniyete götürülmeye çalışılmasıdır. Bu bacı bilmem kaçınıcı kez işkenceye götürülmek üzere koğuştan alındığında bir fırsatını buluyor ve 3. koğuşa sığıyor. Sığındığı bu koğuş bacıyı vermemek için direniyor, kapıya barikat kuruyor. Ancak asker kapıyı ve barikadı yıkarak faşist emellerine ulaşıyorlar 3.Koğuştaki tutukluları joplayarak falakadan geçiriyorlar, bodrum kata çekerek yat-kalk talimleri yaptırıyorlar. Her tarafları çürük içinde kalan ve topalayan bu bacılarımızda işkenceler belgelenmesin diye iki hafta aileleriyle görüştürmüyorlar. Tutuklulara görüştürülemeyen aileler bunun nedenini öğrenmeye çalışıyorlar, gerekçe verilmiyor. Toplu halde direne aileler tutukluların iyi durumda olup olmadıklarını anlamadan gitmeyeceklerini bildirince, faşist zindan cıbaşı KIZILASLAN tutukluların iyi durumda olduklarını, bir fiske dahi vurulmadığını, üstlerine açıklattırıyorlar. (Kendisi açıklamıyor, çünkü kazara bir durum belgelenirse, benim hiçbirşeyden haberim yoktu diyecektir.)

Bu kadın tutuklulara karşı yönelen saldırıların ve ona karşı direnişin bir örneğidir. İşkenceye geri götürülme, işkenceye kolu kırılmış, ya da ayağı saka arkadaşımıza cezaevinde zorla yat-kalk talimi yaptırarak işkenceyi sürdürme, tecrit etme, falakaya çekme faşizmin kadın devrimci ve yurtseverlere mahsus zindanlarının olağan uygulamalarıdır. Buna karşı emekçi kadınların pasif ve aktif direnmeleri meselâ yemek boykotu, görüşe çıkmama, marş söylemeyip yerine devrimci marş söyleme, birbirine kenetlenerek içlerinde birisinin götürülmesini direnme, koğuşa barikat kurma joplama karşı aktif kendini savunma ve (meselâ kol kırık bir bacıyı yat-kalk talimi yapmıyor diye tokatlayan bir kadın polisin kitle halinde dövülmesi gibi aktif karşı saldırıda biz kadın Özgürlük Mahkûmlarının devrim mücadelemizi en zor koşullarda bile inanla sürdürüş biçimimiz oldu.

Beşevler'deki kadın tutuklular şimdi askeri cezaevine geri taşınmış durumdadır. Bunun nedeni en son olarak bir bacıya bir assubayın tecavüz etmeye kalkışmasına kadar varan faşist zulmün tutuklular ve aileler arasında büyük tepkilere yol açacağı korkusudur.

Ama devrimci kadınların mücadelesi yer değiştirmekle engellenebilir mi? Bizler üzerimizdeki faşist zulmün cezaevi komutanı Atasser KIZILASLAN'dan kaynaklanmadığını, bunun komprador Patron-Ağa devletinin ve onun bugünkü dilencisi 12 Eylül cuntasının sistem

li politikası olduğunu çok iyi bilmekteyiz. Ve biz emekçi tadınlar mücadelemize hiçbir engel tanımadan devam edeceğimize hiçkimsenin kuşkusu olmasın.

Biz nadiren okuma veya duyma imkânı bulduğumuz İKK'dan kadın devrimci ve yurtseverlerin azimle mücadeleye devam ederek ona lâıyk evlâtlar olduğumuzu isbatladığımızı ve isbatlıyacığımızı halkımıza duyurmasını istiyoruz.

FAŞİZMİN ZULMÜNDE BENDİNDEN BOŞANDI
AZDI, KUDURDU, KILICIN KUŞANDI
OLUK OLUK KAN DÖKÜLDÜ ÇOK CAN YANDI
12 EYLÜL'Ü UNUTMA EY HALKIM

DARAÇAÇLARI SIRA SIRA KURULDU
İŞKENCE TEZGAHLARI KANLA YOĞRULDU
NİCE GÜLLER SOLDU, YİĞİTLER VURULDU
12 EYLÜL'Ü UNUTMA EY HALKIM

12 EYLÜL, 12 EYLÜL
UNUTMAYACAK HALKIM SENİ
MUTLAK YIKACAĞIZ BİZDE
PATRON-AĞA DÜZENİNİ

BASKI, ZULUM, ZORBALIK ALDI YÜRÜDÜ
KÖYLER ŞEHİRLERİ KAN-YAS BÜRÜDÜ
ZİNDANLARDA BİNLER, ONBİNLER ÇÜRÜDÜ
12 EYLÜL'Ü UNUTMA EY HALKIM

SÜRÜN DEVRANI PATRON-AĞA BEYLERİN
SORULACAK HESABI AKAN KANLARIN
KURACAK İŞÇİ-KÖYLÜ HALK İKTİDARIN
12 EYLÜL'Ü UNUTMA EY HALKIM

12 EYLÜL, 12 EYLÜL
UNUTMAYACAK HALKIM SENİ
MUTLAK YIKACAĞIZ BİZ DE
PATRON-AĞA DÜZENİNİ

Devrimci selâmlar

Bir gurup İKK okuyucusu kadın tutuklular

GRİPİN İŞÇİLERİNDEN İSTANBUL

Bizler Gripin işçileri olarak Türkiye üzerindeki hakim sınıflara karşı verilen mücadelede belli dönemlerde aktif olarak katıldık. Bugün hakim sınıfların ağzı salıyalı itleri de bizim birtakım kan la aldığımız ekonomik iemokratik haklarımızı gaspetmek istiyorlar. Kısmen de punda başarılı oldular. Fabrikamızda da özellikle biz işçilerin çoğunluğunun kadın oluşundan istifade ederek bazı haklarımızdan kırpma istedikler. Ama biz işçilerin aramızdaki birliğimiz ve dayanışmamız onların silahını zeri teptirdi. Örnek olarak 17.500 TL olan yakacak paramızdan yalnız 4.500 TL. vermek istedi. Bunu biz 5 dakika üretimi durdurarak topladık ve bu şanlı kararımızı ilettik. Bu kararlardan sonra işbaşına dönen işçi arkadaşlarım, kısa bir istihbaratlaşmadan sonra toplu olarak 300 kişi direnişe geçtik. Zaten 300 kişiyiz. Üç saat sonra geri kalan yakacak paramızı teslim ettik. Ve bu süre içinde patron bize "içinizden 4 arkadaş gelsin anlaşalım" diyordu. Fakat biz onların bu hilesini geçmiş piratiklerimizde de gördük. Amaçları o rada işçi önderlerini tesbit etmektir. Biz 300 kişi hep bir ağızla "biz hepimiz temsilciyiz ve bizim karşımızda ne söylersen söyle" tabii amacı ortaya çıktı. Sonra vaz geçti önerisinden. İşçi arkadaşlarımız dikkatli olun önderlerinizi açığa çıkarmayın.

- KAHROLSUN FAŞİST CUNTA !

GRİPİN'den bir gurup işçi.

ALMANYA'NIN KÖLN ŞEHRİNDEKİ TÜRK KONSOLOSLUĞU TÜRKİYELİ EMEKÇİLER TARAFINDAN BASILDI

Geçtiğimiz bir aylık süre içinde faşist devletin tüm devrimçi teşkilâtlara ve özellikle Partimize azgınca saldırıya devam etti. Partimize şu ya da bu derece yakınlık duyan emekçilerin yanısıra yıllarca ele geçirmek için çaba harcadıkları ve "azıllı terörist" diye resmini bastıkları SÜLEYMAN CİHAN yoldaşımızı da yakalayıp işkenceye çektiler.

Onlar SÜLEYMAN CİHAN yoldaşımızı katletmek için çok gayret sarfettiler. Çünkü o halkının yanında halkının kurtuluşu için mücadele ediyordu. O bu dava için teslim olmayı ve yurt dışına kaçmayı reddediyordu.

Yoldaşımız şimdi faşizmin pençesinde. Faşist generaller çetesi onu yok etmek için akla gelmedik sahtekârlıklarla yüzlerce "suç" sıralayacaklardır. Halbuki onun bütün "suçu" halkını sevmektir. Faşist katillerin yoldaşımızı işkencede katletmelerini engellemek için tüm ilerici kişi ve kuruluşları, Af Örgütü'nü ve komünist yoldaşları mücadeleye çağırıyoruz.

Faşist katiller gözümüz sizin üzerinizdedir. Yoldaşımız sapasağlam elinize düştü. Ona yaptığınız hiçbirşey karşılıksız kalmıyacaktır.

ADALETSİZ ADALET 40 TARAFTARIMIZI İDAM ETMEK İSTİYOR..

Faşist askeri mahkemeler işkencelerde yapılan insan dışı sorgulamalara dayanarak 1000'in üzerindeki komünist ilerici ve yurtseverler için ölüm cezası istemektedir. Ankara, İstanbul, Erzincan vb. gib yerlerde doldurulan yüzlerce taraftarımızdan idamı istenenlerin sayısı da 70'e yaklaşmaktadır. Faşizm devrimcileri yasa dışı sorgulamalara dayanarak mahkûm etmekle kalmıyor, onların kendilerini savunmasını da engelliyor. Avukatlarını ve ailelerini baskı altına alıyor. Kısacası faşizm gözüne kestirdiği devrimcileri alel acele halletmeye çalışıyor.

Devrimcilerin ve komünistlerin katline sebep olarak "anayasal düzeni silah zoruyla değiştirmek", "bir sosyal sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmek", "proletarya diktatörlüğüne dayanan Mİ bir düzen kurmak amacıyla gizli örgüt kurmak, silahlanmak ve eylemde bulunmak", gösterilmektedir. Ve bu suçlamaların altına devrimcileri canı ve katil olarak göstermeyi de unutmamaktadırlar.

Bu faşist mahkemelerin devrimcilerin yapmadığı şeyleri yapmış gibi kabul eden iddianamelerini ve işkence altında zorla imzalatırılan polis ifadelerini bir yana bırakalım. Belirtmek isteriz ki, bizim katlimize sebep "suçumuz" eksik yazılmıştır. Bizim bu faşist düzen karşısında işlediğimiz ve işlemeye devam etmekte sonsuz bir gurur duyduğumuz suçlarımızın tamamı şöyledir:

"Türkiye emekçilerine sonsuz bir acı veren bu sömürü ve barbarlık düzenini (yarı-feodal, yarı-sömürge düzen) yıkmak için işçilerin, köylülerin ve tüm halkın silahlı zorunu örgütlemeli, ağaların ve kompradorların mallarına el koymak, yabancı devletlerin haysız sömürü ve baskısına son vermek, bunun yerine işçilerin önderliğinde bağımsız ve demokratik bir Halk Cumhuriyeti kurmak, halkımızın köleliğine son vererek onun arzusunu yerine getirmek üzere tepeden tırnağa silahlı sömürücülerin devletine karşı, Halk Savaşına girişmektir."

Evet bizim katlimize sebep "suç"umuz budur. Ve biz bu suçumuzdan ötürü gurur duyuyoruz. Bu suçu işlemeye idam ve işkencelerimize aldırmadan devam ediyoruz, edeceğizde....

"Anayasa"ya gelince, bundan dolayı bizi suçlayamazsınız. Çünkü onu "silah zoru ile" her defasında siz değiştiriyorsunuz. Bunu darbeden önce Demirel açık açık söylüyordu. Ve siz onun arzusunu yaptınız.

"Sosyal bir sınıfın diğer bir sosyal sınıflar üzerindeki baskısını tesis etmeye" gelince; bunu siz "amaç" lamıyorsunuz, bizzat yapıyorsunuz. Bu faşist ve 12 Eylül darbesi, işçiler, köylüler ve tüm emekçiler üzerinde, komprador iş adamları, ağalar, bürokratlar ve emperyalist devletlerin baskısının en ince noktalarına kadar ve barbarca "tesisdir". Bu suçu siz eskiden beri işliyorsunuz. 12 Eylül darbesi bu suçu daha ağır biçimde işledi. Emekçi sınıfların bütün haklarını gasp ederek onları sömürücü haydutların prangalı köleleri haline getirdi. Zam, vergi ve işkence altında hayatı emekçilere zehir zakkım etti. Bizim "cinayet"lerimize gelince, biz asla cinayet işlemeyiz, dünyada insanların katledilmesine karşı yigitce mücadele veren sadece komünistler ve devrimcilerdir. Biz insan katili

savaş delillerini ve sömürücülerin kiralık katillerini yok ediyoruz. Ölüm makinası gibi insanları yok eden faşist katillerin yok edilmesi cinayet sayılmaz. Bu kesinlikle onurlu ve gerekli bir görevdir. Emperyalist işgale karşı verilen savaş bir cinayet olabilir mi? Böyle olsa kurtuluş savaşı büyük bir cinayet savaşı olarak anılması gerekirdi. Halbuki bu canilere karşı tamamen gerekli ve meşru bir savunmadır. En büyük katiller emperyalistler ve onların uşakları bağımlı devletlerin iktidarlarıdır. 1 ve 2. Dünya savaşlarında 10 milyonlarca insan katledildi. Kore'de kendi bağımsızlığı için mücadele eden Kore halkına karşı mazlum Türkiye emekçileri Amerikan emperyalistlerinin yanında savaşta sokularak binlerce insan katledildi. Amerikan emperyalistleri ve diğer emperyalistler Çin'de, Vietnam'da onlarca Latin Amerika ve Afrika ülkelerinde milyonlarca insan katletti. Halen de katletmektedir. Faşist Türk hakim sınıfları da en başta Kürt'ler olmak üzere azınlık milliyetlerden onbinlercesini katletti. Yine şimdiye kadar binlerce işçi-köylü alçakca katledildi. Darbeden önce olaylarda ölen 6000 kişiden 4500'ünü polis ve faşistler katletti. Kahraman Maraş, Çorum, Mersin, Erzincan vb. yerlerde yüzlerce emekçi bu devlet ve faşist yeraltı teşkilâtları tarafından katledildi. Cunta işbaşına geldiğinden bu yana 1000'in üzerinde devrimci ve emekçiyi katletti. İşte asıl cinayetler bunlardır ve faşist cunta bu cinayetleri işlemekte kararlı gözüküyor. Oysa devrimcilerin nefsi-i müdafa içinde safdışı ettiği gurubun sayısı 1500, 2000 i geçmemiştir. Şimdi bütün dünya önünde açıkça soruyoruz, gerçek katil kimdir?

Bu gerçekler karşısında faşist generaller cuntası aletsiz mahkemeler ve diğer suç ortaklarının sahtekarlıkları sürüp gidiyor. Ve bizim geriye tek bir suçumuz kalıyor. Halkımızı sevmek, bağımsızlık ve özgürlük istemektir. Ve bunu istemekle kalmayıp uygulamaya koymaktır. Asıl idam edilmesi gerekenler, halkımıza özgürlüğü ve bağımsızlığı çok görenlerdir. Ve onları elimize ilk fırsat geçtiğinde mutlaka cezalandıracağız.

Ülkemizi IMF, OECD vb. emperyalist devletlere peşkeş çekenler, bizi sömürücü devletlerin boyunduruğu altında tutan, halkımızı zam, işkence ve ölüm girdabı içinde bunaltan çeteleri asla af etmeyeceğiz. Onların beyinlerini mutlaka patlatacağız. Bu hiçbir hainin aklından çıkamaz. Bu mamalıdır. Bugün halkımız derin bir acı çekiyor, işkence, ölüm ve dayanılmaz yoksulluk, çekilmez hale gelmiştir. Bunun hesabını soracağımız günler hiç de uzak değildir.

Ama emperyalist uşağı sömürücü haydutlar halka bu acıları çektirmek için bir daha fırsat bulamayacaktır, ve kahkaha ile dolu sevinçler gün geçtikçe azalacak ve emekçilerin ahı içinde şahlanan devrim selinde boğulup gidecektir.

CEMİL OKA İBRAHİM KARA ALİ GEÇGEL MUNZUR GEÇGEL CEMİL ÇELİK

YOLDAŞLARIN ANISINI SONSUZA DEK YAŞATACAĞIZ.

Partimizin ve ordumuzun yiğit üyeleri CEMİL OKA yoldaşının ölümünün 5. yıldönümünde ve İBRAHİM KARA, ALİ GEÇGEL, sempaticanımız MUNZUR GEÇGEL'in ölümünün 1. yıldönümünde ve sempaticanımız CEMİL ÇELİK yoldaşının ölümünün II. yılında yoldaşları şerefle anıyoruz.

CEMİL yoldaş,

Ölümünün 5. yıldönümüdür. Ama sanki kavgamızdasın, bizimle dağlarda gerilla guruplarımızda ders veriyorsun. Fabrikada, okulda, tarlada mücadeleyi yoldaşların sürdürüyor, sen onlarla. Şimdi gene patron-ağa devletinin zalim zulmü ordu yönetiminde. Onlar hep emperyalistlere ve yerli çanak yalayıcılarının imdadına koşarlar. Yine öyle yaptılar. O, üniformalı soysuzlardan halktan yana kaç namuslu insan, kaç soylu yurtsever çıkabilir.

CEMİL OKA yoldaş halka zulmeden faşist Tüm General Nazif OKA'nın oğludur. Bu faşist şimdi faşist askeri yönetimin suç ortaklarındandır. Edirne Sıkıyönetim Komutanlığı yardımcısıdır. İblismi iblis, haydutmu hayduttur. CEMİL OKA yoldaş sade bir yurtsever gibi bunların suratına tükürüp onları terk etmekle kalmadı. O, ayrıca komünizm uğruna savaşan yiğit bir PARTİZAN'dı.

Yiğit yoldaş, bu zor dönemde dizleri titreyerek siperleri terk edenler var. Bunlar ihanete alışkın insanlardır. Bunlarla el ele verip yanımızdan silahlarını bırakarak kaçan dönemler de çıktı. Biz onlara mülteci revizyonist-Troçkist hizip diyoruz. Onlar, yurtdışında halkımızın acılarından ve sevincinden uzak bol bol Partimize saldırıyorlar. Ama komünistlerin emeği boşuna gitmedi, emekçi kitleler partimize dört elle sarıldı, ve o hainleri yaptığını pişman etti.

Şimdi bu soylu kavga, bu büyük isyan sürüyor. Karanlıklar bozguna uğrayacaktır. SEN MÜSTERİH OL.

ALİ GEÇGEL ve İBRAHİM KARA yoldaşlar bir halk düşmanı eski polis şeflerinden Fikret ÇATKIN'ı 2 Eylülde büyük bir başarı ile cezalandırdılar. Cezalandırma işlemi başarıyla tamamlandıktan sonra olay yerinden uzaklaştılar ama, İzmir'in Balçova semtinde faşist polis güçleriyle karşılaştılar. Çıkan çatışmada İBRAHİM KARA ölü, ALİ GEÇGEL yoldaş ise canlı olarak ele geçti. Kudurmuş caniler canlı olarak yoldaşımızı kurşunladılar ve şehit ettiler.

ALİ GEÇGEL yoldaş, 1978'den bu yana yani 1. Konferans'tan bu yana Partimizin üyesidir. Yoldaş Kürt ulusuna mensup bir komünistti. Aslen Tunceli ili Mazgirt kazasının Göktepe köyündendir. Partiye bağlı fedakar bir yoldaştı. O, aynı zamanda bir savaşçıydı. Yoldaş Partimizi her türlü saldırılara karşı savunmuş ve bu mücadele uğruna can vermiştir.

İBRAHİM KARA, aslen Tunceli ilinden olup Kürt ulusuna mensup komünist bir devrimcidir. Şehit olduğu zaman Partimizin aday üyesiydi. Oldukça gençti. Genç yaşlarda Parti saflarına katılmış, kendisi Ordumuz TIKKO'nun bir komutanıydı. Soğukkanlı, cesaretli, gözünü daldan-budaktan esingemiyen bir komünistti. Yoldaşımız ölünceye kadar çilekeş halkımızın ızdıraplarına, eziyetlerini ve cefasını yüreğinde hissetmiştir.

MUNZUR GEÇGEL, ALİ GEÇGEL yoldaşın kardeşidir. 2 Eylül 1980'de öldürülen yoldaşımızın cenazesini almak için İzmir'e geldi. 9-10 Eylül 1980 tarihinde faşist polis tarafından içeri alındı. Birkaç gün sonra faşist 12 Eylül darbesi yapıldı. Bir hafta içinde işkencede faşist cellatlar tarafından katledildi. Vücudu mosmor bir kayış haline getirilmişti. Doktor bağırsak düğümlemesi diye faşistler lehine rapor verdi. MUNZUR GEÇGEL yoldaş Partimizin bir taraftarıydı.

CEMİL ÇELİK yoldaşın ölümü Ağustos 1979'dur Faşist düzenin haksızlıklarına, sömürüye ve zulme karşı mücadeleyi bilincine yerleştirmiş Partimiz TKP/ML'in bir sempaticanıydı. O Partimiz saflarında yer alarak Komprador Patron-Ağa Devletine karşı savaşan bir devrimci idi. Yoldaşımız 1979 Ağustos ayında faşist MHP'li katiller tarafından pusuya düşürülerek katledildi.

Siz ey yüce şehit yoldaşlarımız. Sizler Partimizin nihai hedefinde Demokratik Halk Devrimi aşamasında şehit oldunuz. Bugün Partimiz sizlerin bize devrettiğiniz kavga bayraklarınızı daha da yükseklerde tutarak kavganızı sürdürüyor. Bundan kimsenin şüphesi olmasın. Partimiz gerek iç, gerekse dış saldırıları yıkacak, nihai hedefine varacak. Bu yolda şehit düşen yoldaşlarımızın hesabını Komprador Patron-Ağa devletinden mutlaka soracağız.

- ŞEHİT YOLDAŞLARIMIZ ÖLÜMSÜZDÜR !

SAĞLIK EMEKÇİLERİNDEN

Çağımız olan emperyalizm ve proleter devrimleri çağında emperyalizmin genel olarak dünya çapında içine düştüğü bunalımın etkileri ülkemize de yansımakta ve özel olarak da sağlık alanında (diğer alanlarda olduğu gibi) kendini göstermektedir. Hakim sınıfların içine düştükleri ekonomik ve siyasi buhranın yükünü bilyandan yoksul halkın sırtına yüklerken öte yandan da buna çeşitli kılıflar arama çabasındadırlar. Emperyalizmin bir uzantısı ve ülkemizdeki kuklası olan faşist cunta bundan önceki hükümetler tarafından çıkartılmış ve amacı sağlık emekçilerinin emeklerinin karşılığını vermek değil, ağızlarına bir parmak bal çalmak olan "tam gün" yasasına bir çırpıda hem de sessiz ve sedasız yürürlükten çıkarmış ve kendi yasası olan "devlet memuruna verilen hak geri alınmaz" ilkesini bizzat kendisi ayaklar altına almıştır.

Bunu nasıl yaptı faşist cunta? Elbetteki çok ince ve sinsî bir politikayla. Öncelikle yasayı rafa aldığı dönemlerde bütün sağlık kurumlarında şu demegojiyi yaydı: "Tam gün daha iyi bir şekilde çıkarılacak, sağlık personelimiz üzülmesin, biz onların haklarını onlardan çok düşünürüz. Yasadaki ufak tefek pürüzleri yok ederek siz sağlıkçıların çıkarına ve ekonomik durumuna uygun en iyi şekilde organize edeceğiz" vs. Buna benzer bir yığın yalan ve demegojidir. Bütün bu yalanlarla sağlık emekçileri arasında ümitli ve sessiz ama içten içe kemiren bir bekleyiş yarattı.

Sonuçta yasa çıkartıldı. Ama ne hale getirilmiş olarak? Elbetteki faşist cunta ve onunla el ele olan sağlık alanında palazlanmış sermayedarların büyükbaşların çıkarına en uygun şekilde. Şöyleki; yasanın bu yeni şekliyle hemşireler, sağlıkmemurları, personel ve hastabakıcılar bu yasadaki yararlanamıyor. Yarı-sömürge ve yarı-feodal bir yapıya sahip olan ülkemizde sağlık hizmetlerinin bütün yükünü omuzlarında taşıyan bu emekçi kesimin alınterini karanlıkta uzatılan kocaman bir el çalıyor. Ve böylece bu yasadaki sadece mütehasşisler, doktorlar ve uzmanlar yararlanmış oluyor. Hem de cuntanın bazı zararlı görüşleri yok ettiği şekliyle yani daha önceki tamgün yasasına göre sadece hastahane- de çalışan ve tamgün'den yararlanan doktorlara da dışarıda da muayene açma hakkı tanınarak.

İşte cuntanın hallettiği görüşün en büyüğü bu. Böylece amaçları hastalara yardım etmek olmayan, bu yolla büyük kazançlar sağlamak sevdası içinde olan bir kısım

sömürücü doktorlara iyi bir kazanç ve sömürü yolu açılmış bulunuyor. Karşılığında da bu sömürücülerden istenen cuntayı desteklemek, onun azgın sömürü ve zulmünü sakşaklamak.

Peki hal böyleyken biz sağlık emekçilerine düşen görevler nelerdir? Öncelikle hayatın her alanında olduğu gibi sağlık alanında da faşist cunta ve generalerin gerçek yüzünü teşhir etmeli ve onun el uzattığı ekonomik-demokratik hak ve taleplerimizi korumalı, mevzilerimizden bir adım dahi geri atmamalıyız. Aksine adımlarımızı daha da ileri atarak işçi sınıfının ideolojisiyle bütünleşip, saflarımızı sıklaştırarak cuntanın üzerine yürümeliyiz. Bizleri ne onun baskı yasaları, ne de sürgün ve kıyımları korkutmamalıdır. Bu dönemde onun yalanlarına kanmış iyi niyetli yurtsever unsurları da saflarımıza alarak onu en fazla rahatsız eden ve korkutan kitle mücadelelerini geliştirmeliyiz. Biz sağlık emekçileri kendi davamızı sağlayacak olan Partimiz TKP/ML önderliğinde mücadele bayraklarını bulduğumuz yerlerde dikmeliyiz. Zafer ancak ve en çok tavizsiz ve sonuna kadar mücadeleyle, kurtuluşumuz kendi ellerimizle olacaktır.

- KAHROLSUN EMEĞİMİZE EL UZATAN FAŞİST CUNTA !
- YAŞASIN SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN KARARLI MÜCADELESİ!
- YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML !

CİBALI TEKEL SİGARA FABRİKASI İŞÇİLERİ (İSTANBUL)

Var olan kapitalist düzenin dünyayı bir ağ gibi sarmış olması ve bunun yüzyıllara varan uzantısını günümüz proletaryasının kararlı ve bilinçli çalışmasıyla ve emegin yüce değerinin isbatlanmasıyla bu kök salmış kapitalist düzen yavaş yavaş sarsılmaya, hem de ta dibinden sarsılmaya başlamıştır. Yani proletaryanın sesini ensesinde ve yüreğinde dehşetle duyan burjuvazi bu gücün karşısında ne yapacağını ve son oyunlarını oynuyor. İşte bu sömürücü düzenin Türkiye'deki uzantısı olan faşist cunta tüm emekçilere ve devrimcilere karşı yoğun bir saldırı ve işkence hamlesi içindedir. 12 Eylül'de de bu daha belirgin bir hal almıştır.

12 Eylül'e gelinceye kadar kanla ve canla alınmış olan birdizi işçi hakları bu son cunta döneminde tamamen işçilerin ellerinden alınmış, tüm özgürlükler kısıtlanmıştır. Bunun Cibali Tekel Sigara fabrikasına yansımaları da şöyledir: Zaten yok denecek kadar az olan çalışma koşulları bu yönetimle tamamen ortadan kaldırıldı. Bu arada üretim düşüklüğü bahanesiyle öğlen paydosları kaldırıldı. Hele yemekleri yenmiyen, suyu hiç olmayan sağlık koşulları hiç olmayan, az da olsa hava almak için sokağa çıkarak birsürü ihtiyaçlarını gidermeye çalışıyorlardı. Ama cuntanın borazanı durumunda olan fabrika yöneticileri ve fabrika müdürü olmak üzere tüm yöneticiler zaten çekilmez olan hayat şartlarını biz emekçilere iyice zehir ettiler. Bu cezalar azmış gibi bir de kapıları işçilerin üzerlerine kitlediler. Bu da cuntanın gölgesinde faşist yöneticilerin kişisel hınçlarını ve işçi düşmanlıklarını isbatlıyordu. Ama bir şeyi unutuyorlardı, Dünya işçi sınıfının mücadelesini hiçbir kapitalist oyunun durduramayacağını unutuyorlardı. Bizler sabretmesini ve gerektiğinde bu kapıları açmasını biliriz. Ancak yöneticileri birkez daha uyarıyoruz, kapılar açılın, Cibali Sigara Fabrikası üretim bakımından hemen hemen en iyi randıman veren bir işyeridir. Buna karşılık çalışma koşulları düşünülemez kadar az, hatta yoktur. İnsan sağlığının çağdaş uygarlık koşullarına uygun olacağı masallarını atan yöneticiler, 1913 yılında Fransızların o günün tekniğine göre yapılmış fabrikadan hiç haberleri olmasa gerek. 1963-1965 yıllarında işçilerin çabasıyla gelen bir sağlık kurulunun verdiği rapor aynen şöyle: "Bir ay içinde kapatılması gerekir". Biz ise 80'li yıllarda hava alma imkânı olmayan sözde bir fabrikadan söz ediyoruz. İşçilerin %80'i kadın olan bu pislik içinde yüzen fabrikada çalışan kadınlarımızdan sağlıklı çocuk doğursunlar diye ümit bekliyoruz. Bu kör gözden yaş gelir diye beklemeye benzer.

Bütün bunlar yetmiyormuş gibi bir ceza ve baskı daha geliyordu. 12 Eylül'den sonra zaten 30 dakika olan yemek paydosları da kaldırılıyordu. Bu duruma tepki gösteren işçilere "sizi sıkıyönetime bildiririz, bu

askeriyenin emridir" diye boş ve gereksiz bahaneler söylüyorlardı. Ama birşeyi unutuyorlardı, proletaryanın kadınlardan daha çalışkan ve herşeyi o satılmış, beynamaz yöneticilerden ve sendikacılardan çok daha iyi bildiklerini unutuyorlardı.

İşçiler her zaman ve her türlü zor koşullarda kendi sınıfının ve tüm emekçi halkımızın haklı mücadelesini sonsuza dek sürdüreceklerdir. Biz emekçilerin doğal hakları olan sosyal izinlerini kullanmak isteyen işçilere dahi isteğe göre izin veriliyor. Buda o şube veya kısmın idarecisinin kişisel isteğine bırakılmıştır. Yani o isterse izin verir, istemezse vermez.

Biz ezilen ve sömürülen emekçiler olarak tabiki yemeklerin en iyisini ve kalitelisini istemeliyiz. Çünkü biz işçiler de köylüler kazancımız ve doğal hakkımız olan emegin de en iyisini ve kalitelisini isteriz. Ancak iyisi şöyle dursun, bu satılmış uşaklar kestikleri vergi yetmiyormuş gibi birde yemeğimizi en kalitesiz ve adi yemeklerden çıkartıyorlar. Neden? Çünkü sağlıklı beslenen işçilerin sağlıklı çocukları olacağından bunu kasıtlı yaparak kesiyor. Biz emekçiler bunun da farkındayız. İşte size bir örnek: 12 Eylül'den önce ayrı pişirilen kreşteki çocukların yemekleri şimdi bizimle aynı karavandan çıkıyor. Neden? nedeni çok açık. Çocuklar bu kalitesiz yemeklerle iyi beslenemez ve sağlıklı gelişemez. Böyle olunca da mücadeleciler ve dayanıklı olamazlar, kafaları çalışmaz. İşte faşistlerin düşündükleri ve istedikleri budur. Kendilerine köle yetiştirmek.

Yazmakla bitmeyen sorunlardan biri daha: 5 bin kişilik Cibali'de işçiler maaş bordrosunu dahi bilmiyorlar. Çünkü görmemişler, işitmemişler. Bu da bir faşist oyundur. Çünkü işçiler bu bordroları ve hesapları bilirlerse sözümona yöneticileri rahatsız eder, hesap sorular. Bu işçiler saat ücretlerini dahi bilmiyorlar. Öyleyse bu adam maaşını nasıl hesaplar, parasını tam alıp almadığını nasıl anlar?

Bu sorunları defalarca söylediğimiz halde yöneticiler halletmek istememişlerdir. Çünkü işçiler hesap yapmasını öğrenmesinler, sonra bizden hesap sorarlar. Burjuvazi ve onun uşakları şunu iyi bilsinler. İşçiler bu hesabı tabiki soracaklardır, hem de kuruşu kuruşuna, santimi santimine.

Bu hesabı Türkiye'yi bu hale getiren sömürücü itlerden mutlaka soracaktır. UNUTMASINLAR !.....

Cibali Tekel Sigara Fabrikasından
Bir gurup İKK okuyucusu İŞÇİ

İŞÇİ SINIFI İSYAN KIVILCIMLARI SAÇIYOR!

İşçi sınıfımız olaylar karşısında en bilinçli davranan sınıftır. O, kaybedilen haklar için, kaybedildiğinden itibaren nice olaya girer. Faşist 12 Eylül darbesi geldiğinde ona ilk kuşkuyla bakan işçi sınıfı oldu. Ve ona karşı en soylu homurtular işçi sınıfından gelmeye başlamıştır.

Değişen şartlara kendisini en hızlı uyduran ve en hızlı biçimde yeni mücadele taktikleri ortaya koyabilen tek sınıf işçi sınıfıdır. Bu yüzden de faşist cunta en fazla ona yüklendi.

İşçi sınıfımız, Partimizin önderliği mücadele taktiklerini, kendi yaratıcılığını da ekleyerek uygulamaya başladı. Böyle bir önderlik altında çeşitli yerlerde hak talebinde bulundu. Ve direnişlere girişti. Bunlara gün geçtikçe yenilerini ekliyor. Kimi yerde direniş oluyor, kimi yerde örgütlenme, kimi yerde de sürüp gelen mücadele istegini mektuplarla mektuplarla sağa sola duyurmak istiyor. Velhasıl işçi sınıfı boş durmuyor, küçük deliklerden sızıp gelen esintileri bir devrim kavgasına dönüştürmek için hiçbir fırsatı kaçırmayan komünistlerin önderliğinde direnmektedir.

Bugün işçi yoldaşlara bu çabalarından dolayı başarılar diliyoruz. Biz özellikle işçi sınıfını, Partimizin bir gazetesi olarak bu kızıl alevleri dörtbir yana serpeceğimizden kuşkunuz olmasın.

İşçi sınıfının içten içe "birşeyler" yapmaya başladığını gören soyguncu çeteler telaşlanmaya başlamıştır. Birtürlü faşist "yeni sendikalar yasasını" açıklamaya cesaret edemiyorlar. Nabız yoklar gibi bazı açıklamalar yaptıktan sonra tekrar beklemeye koyuldular. Son günlerde birtakım cunta sözcüleri "komünistlerin hataları istismar ederek işçileri kızıl sendikalara çekeceğinden" söz etmeye başladı. Cuntanın bu akıl hocalarının kaygıları haklıdır. Fakat faşist cunta ne yapsa da gizli "Demokratik Sendikal Birliklerin" oluşmasını engelliyemez. Tersine bunun gerekliliğini işçilere daha iyi kanıtlar. Faşist cunta işçilerden payını almıştır. Bundan sonra atacağı her adım işçi sınıfımızın isyan alevlerini körüklemekten başka bir işe yaramıyacaktır.

İşçi sınıfımız hazırlanmakta olan yasaların tartışılmasının yanından bile geçmiyor. Neden? Çünkü basit oyunlarla tartışacak çocuk değildir. Koskoca kaybedilen özgürlükler dururken faşist sendikalar yasasının şu yada bu aşırılığı, şu yada bu maddesiyle uğraşacak kadar ahmak değildir. O, ne yapacağını biliyor, ve gün gelir bunu (işçi sınıfının muhteşem çehresini unutan) tüm soyguncu çetelere gösterecektir.

NOT: Yoldaşlar gelen mektupların çokluğundan dolayı hepsini hemen yayınlamamız mümkün olmuyor, gecikmelerden dolayı bizi hoş karşılayacağınızı umarız.. İKK Yaz.Kur

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİNİZ

İŞÇİ-İKİNTİLİ
MÜCADEL HAYATI

TKP/M-L TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST

YAYIN ORGANI

SAYI:
.35.

FİYATI:
.15 TL.

İşçilerin zımnen olarak
özgürlükleri için mücadeleleri
SARSILMAYOR!

★ MANKAR ASKERİ
CEZASINDA 200 GÜCRÜKLÜ
NİN CASLATIĞI "AÇIK GREVİ"
SÖZÜMÜ...

★ KADIN MAHKUMLAR
DİRENİŞ YAPTI...